

Beleggingswijzer

Kenmerken van financiële instrumenten en daaraan verbonden specifieke risico's

Aan alle vormen van beleggen zijn risico's verbonden. Verwer & Janssen is verplicht de cliënt hierop te wijzen. De risico's zijn afhankelijk van de beleggingscategorie. Een belegging kan in meer of mindere mate speculatief zijn. Meestal geldt dat een belegging met een hoger verwacht rendement grotere risico's met zich mee brengt. Zeker bij beleggen in bijv. buitenlandse financiële instrumenten kan de overheidspolitiek in het desbetreffende land gevolgen hebben voor de waarde van de belegging. Daarnaast dient bij het beleggen in niet- euro genoteerde financiële instrumenten rekening te worden gehouden met het valutakoersrisico.

Hieronder worden allereerst de belangrijkste risico's voor de cliënt beschreven en vervolgens de kenmerken van de financiële instrumenten waarin door de cliënt belegd kan worden en de daaraan verbonden specifieke beleggingsrisico's.

Beschrijving van de belangrijkste risico's

Liquiditeitsrisico

Het liquiditeitsrisico hangt af van het volume van de transacties in het effect en van de free-float (vrij verhandelbare aandelen) . Bij onvoldoende liquiditeit van de markt loopt de belegger het risico zijn effecten niet tegen de marktprijs te kunnen verkopen. In principe dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen een illiquiditeit die te wijten is aan de desbetreffende effecten verbonden eigenschappen of aan de marktgebruiken. De illiquiditeit is afhankelijk van vraag en aanbod. Er is sprake van illiquiditeit als er (bijna) alleen aanbod voor of (bijna) alleen vraag naar een effect tegen een zekere koers bestaat. Onder deze omstandigheden is de uitvoering van een aan- of verkooporder niet onmiddellijk of alleen gedeeltelijk (gedeeltelijke uitvoering) mogelijk tegen ongunstige voorwaarden. Een illiquiditeit door de aan een waardepapier verbonden eigenschappen of de marktgebruiken doet zich bijvoorbeeld voor bij een lange overschrijvingsprocedure na transacties van aandelen op naam, lange uitvoeringstermijnen als gevolg van marktgebruiken of andere beperkingen op de handel of een behoefte aan liquiditeit op korte termijn die niet door de verkoop van effecten kan worden gedekt.

Zo is de veilinghandel bijvoorbeeld bedoeld voor minder liquide fondsen. Er vindt geen doorlopende handel plaats, omdat het aantal binnenkomende orders te klein is voor een evenwichtige prijsvorming. Door de verhandeling te beperken tot één, twee of meerdere momenten op een dag vindt een concentratie van orders plaats, waarmee de kans op matching wordt vergroot en de kwaliteit van de prijsvorming verbetert. Omdat er maar één, twee of meerdere keren per dag gehandeld wordt in deze fondsen, dient de cliënt zich bij het plaatsen van de order te realiseren dat de laatst bekende koersgegevens sterk kunnen afwijken van de koers waar uiteindelijk tegen gehandeld wordt.

Valutarisico

Zoals eerder beschreven dient bij het beleggen in niet-euro genoteerde financiële instrumenten rekening te worden gehouden met het valutarisico. Aangezien valutakoersen ten opzichte van elkaar fluctueren, bestaat er een valutarisico als effecten in een vreemde valuta uitgedrukt zijn. De fundamentele elementen die valutakoersen van een land kunnen beïnvloeden zijn met name het inflatiepercentage van een land, het verschil in rentevoet in vergelijking met het buitenland, de beoordeling van de ontwikkeling van de conjunctuur, de politieke situatie en de veiligheid van de

belegging. Bovendien kunnen gebeurtenissen op psychologisch gebied, zoals een politieke vertrouwenscrisis, de munt van een land verzwakken.

Wanneer u bij uw bank beschikt over een rekening courantsaldo in Amerikaanse dollar dat niet is gedekt in - in dollars genoteerde - aandelen(hedging) en visa versa, dan loopt u over dit saldo een valutarisico.

Koersmarktrisico

De koers van aandelen kan aan onvoorziene schommelingen onderhevig zijn, waardoor er risico op verlies bestaat. Koersstijgingen of -dalingen op korte, middellange of lange termijn wisselen elkaar af, zonder dat het mogelijk is de lengte van een dergelijke cyclus te bepalen. In principe moet er onderscheid worden gemaakt tussen het algemene marktrisico en het specifieke risico. Het marktrisico is het risico dat samenhangt met de volatiliteit en beweeglijkheid van de totale aandelenmarkt.

Het specifieke risico is het risico dat samenhangt met de volatiliteit of beweeglijkheid van de individuele beleggingen in de portefeuille. Indien u meer spreiding van fondsen in verschillende sectoren aanbrengt binnen de portefeuille, zal het specifieke risico afnemen. Elk van beide risico's, alleen of samen beschouwd, beïnvloedt de ontwikkeling van de aandelenkoers.

Faillissementsrisico

De koper van aandelen is geen schuldeiser, maar een kapitaalbrenger waardoor hij of zij mede-eigenaar van de kapitaalvennootschap wordt. Er wordt deelgenomen aan de ontwikkeling van de vennootschap en aan de daaraan verbonden kansen en risico's, hetgeen tot onvermoede ontwikkelingen van de belegging kan leiden. In het uiterste geval kan het voorkomen dat de uitgevende vennootschap failliet gaat, hetgeen volledig verlies van de belegde som tot gevolg kan hebben.

Over het algemeen zijn financiële markten gereguleerde markten waarbij ondernemingen aan strenge eisen moeten voldoen om een notering te krijgen of te behouden. Er zijn echter ook niet of minder gereguleerde markten waar mindere eisen gelden. De risico's voor beleggers op de niet of minder gereguleerde markten zijn echter aanzienlijk. Voorbeelden van niet of minder gereguleerde markten zijn Alternext in Frankrijk en OTC Bulletin Board in de Verenigde Staten.

In het geval van Alternext mag de onderneming maximaal 2 jaar bestaan en mogen veel nieuwe Europese regelgeving, zoals de boekhoudregels IFRS, links gelegen laten worden. In sommige gevallen is niet eens een door de toezichthouder goedgekeurd prospectus verplicht.

Debiteuren- of kredietrisico

De waarde van een obligatie, maar ook van een gestructureerd beleggingsproduct wordt in de eerste plaats bepaald door de verwachting over de vraag of een uitgevende instelling (debiteur) zijn rente- en aflosverplichtingen kan nakomen. Hoe groter de kredietwaardigheid van de uitgevende instelling, hoe lager het rentepercentage op een lening zal zijn. Obligaties waarop ten opzichte van staatsleningen een zeer hoge rente wordt vergoed, worden high yield bonds of ook wel junkbonds genoemd. Bij dergelijke leningen is het debiteurenrisico voor de belegger relatief het grootst.

Een belegging in een obligatie, maar ook van een gestructureerd beleggingsproduct - al dan niet met (vormen van) kapitaalgarantie - betekent dat u een kredietrisico loopt op de uitgevende instelling.

Renterisico

De relatieve onzekerheid met betrekking tot de rentevoet heeft tot gevolg dat de koper van een vastrentend effect, maar ook van een gestructureerd beleggingsproduct, het risico van een koersdaling loopt als de rentevoet stijgt. De gevoeligheid van een obligatie, maar ook van een gestructureerd

beleggingsproduct voor een koersstijging of -daling, hangt met name af van de resterende looptijd en van het nominale niveau van de rente bij uitgifte van de obligatie of gestructureerd beleggingsproduct.

Overige risico's

We noemen hier nog het inflatierisico (het risico dat de koopkracht van de euro afneemt), het politieke risico (overheidsmaatregelen die de belegger benadelen) en het psychologische risico (tendensen, opinies of geruchten die belangrijke koersveranderingen tot gevolg kunnen hebben).

Daarnaast is er nog het risico dat in uitzonderlijke omstandigheden er situaties denkbaar zijn dat bepaalde waarden, waaronder hedgefonds, obligaties en gestructureerde producten (tijdelijk) niet verkocht kunnen worden. Als er dusdanig veel aanbod is (en weinig of geen vraag) dat dit de markt zou verstoren, kunnen partijen besluiten om (tijdelijk) geen waarden terug in te kopen.

Beschrijving van de verschillende financiële instrumenten

Aandelen

Aandelen zijn deelnemingen in het aandelenkapitaal van een vennootschap. De koers van het aandeel zal sterk fluctueren naarmate de winstverwachtingen van de onderneming onzeker zijn. De koers is met name afhankelijk van macro-economische ontwikkelingen, nieuws over de onderneming en/of de sector en het dividendbeleid. De opbrengst van een aandeel zal per type onderneming sterk verschillen. Aandelen bieden daarbij een onzeker rendement waarbij u de kans loopt uw gehele inleg te verliezen. In geval van een faillissement worden de aandeelhouders achtergesteld aan de overige schuldeisers.

Certificaten van aandelen

Certificaten van aandelen zijn effecten die originele aandelen vertegenwoordigen. De aandelen zelf zijn meestal in beheer bij een administratiekantoor. Certificaathouders zijn als het ware gerechtigd in de onderliggende aandelen. Niet alle rechten die zijn verbonden aan aandelen, zijn ook van toepassing op certificaten van aandelen. Vaak is bijvoorbeeld het aan aandelen verbonden stemrecht beperkt. De risico's zijn in principe dezelfde als de risico's die verbonden zijn aan gewone aandelen.

Obligaties

Een obligatie is een schuldbewijs uitgegeven door een overheidinstelling of onderneming. De koper van een obligatie leent de uitgever van een obligatie een bedrag tegen een van te voren overeengekomen periode tegen een vastgesteld rentepercentage. Een uitzondering hierop is de zerocoupon obligatie. Deze obligatie keert geen rente uit gedurende de looptijd. Het rendement op deze obligaties wordt verkregen uit het verschil tussen de aanschafkoers en de latere aflossingskoers.

Er bestaat een grote variëteit aan soorten obligaties. Deze bijzondere vormen kunnen betrekking hebben op de wijze van rentebetaling, de wijze van aflossing, de wijze van uitgifte en bijzondere leningsvoorwaarden. Het rendement op de obligatie kan bijvoorbeeld (mede) afhankelijk worden gesteld van de geldende rentestand (voorbeelden zijn surplusobligaties en rente-indexobligaties) of van de winst van de instelling die de obligatie heeft uitgegeven (zoals winstdelende obligaties en inkomensobligaties).

Een belegging in obligaties draagt risico's met zich mee. Het risico van de obligatie komt tot uitdrukking in de geldende marktrente en de kredietwaardigheid van de uitgevende instelling.

Een stijgende marktrente zal doorgaans een daling van de koers van de obligatie tot gevolg hebben en vice versa. Bij een daling van de kredietwaardigheid van de uitgevende instelling loopt u een groter risico dat niet wordt voldaan aan de betaling van rente en aflossing van de obligatie. In geval van een faillissement zal een obligatiehouder worden vooropgesteld aan de aandeelhouder bij een eventuele uitkering aan de schuldeisers. Over het algemeen geldt dat de koers van een obligatie minder fluctueert dan de koers van een aandeel. Ook obligaties bieden een onzeker rendement waarbij u de kans loopt uw gehele inleg te verliezen.

Converteerbare obligaties

De converteerbare obligatie is een obligatie die gedurende de zogenaamde conversieperiode tegen de conversiekoers onder bepaalde voorwaarden, meestal op verzoek van de belegger, kan worden omgewisseld tegen aandelen. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen convertibles en reverse convertibles'. Een 'convertible' is een obligatielening die onder bepaalde voorwaarden kan worden ingewisseld in een ander soort effect, meestal aandelen. Een 'reverse convertible' is het spiegelbeeld van 'convertible'. De uitgevende instelling heeft de keuze om aan het eind van de looptijd een vooraf vastgesteld aantal aandelen of het nominale bedrag uit te keren.

De converteerbare obligatie vertoont kenmerken van zowel een obligatie als van een aandeel. Voor de risico's wordt derhalve verwezen naar de risico's die zijn verbonden aan deze financiële instrumenten.

Beleggingsfondsen

Door te beleggen in een beleggingsfonds kunt u een spreiding van uw beleggingsportefeuille bereiken die anders slechts met een aanzienlijk groter vermogen te bereiken valt. Met behulp van een beleggingsfonds heeft u tevens de mogelijkheid om in financiële instrumenten te beleggen die voor de particuliere beleggers doorgaans niet beschikbaar zijn. Het risico van een beleggingsfonds is sterk afhankelijk van de doelstelling die het fonds heeft. De wijze waarop de fondsbeheerder de beleggingsportefeuille samenstelt staat uitgebreid beschreven in het desbetreffende prospectus.

U zult vooraf een inschatting moeten maken over de risico's van het beleggingsfonds voordat u daarin belegt. Ook voor een beleggingsfonds kan gelden dat u de volledige inleg verliest.

De beheerder van een beleggingsfonds stelt een portefeuille samen binnen een vooraf vastgestelde verdeling over de verschillende beleggingscategorieën zoals bijvoorbeeld aandelen, obligaties en vastgoed. Tevens kan het fonds wel of niet gebruik maken van geleend geld om de beleggingen te financieren. Een dergelijke constructie vergroot doorgaans de koersfluctuaties van het beleggingsfonds. Daarnaast kan onderscheid worden gemaakt in open-end en closed-end beleggingsfondsen. Een open-end beleggingsfonds heeft de mogelijkheid om nieuwe aandelen uit te geven op het moment dat er nieuw geld in het beleggingsfonds stroomt. De waarde van een open-end beleggingsfonds handelt rondom de intrinsieke waarde. Een closed-end beleggingsfonds heeft niet de mogelijkheid om nieuwe aandelen uit te geven waardoor de koers afhangt van vraag en aanbod op de financiële markt. Voor closed-end beleggingsfondsen is het van belang om gebruik te maken van limietorders. Hierdoor wordt voorkomen dat er ongewild een transactie tot stand komt tegen een niet gewenste prijs.

Er zijn ook beleggingsproducten die een index op de voet volgen. Ze combineren de voordelen van aandelen met die van een beleggingsfonds. Technisch gezien zijn het beleggingsfondsen waarin alle aandelen van een index zijn opgenomen in een identieke verhouding. Deze producten kunnen worden gekocht en verkocht zoals alle andere aandelen met een beursnotering, en bieden in één transactie

directe belegging in een gehele index. In dergelijke producten worden de flexibiliteit en verhandelbaarheid van aandelen gecombineerd met de spreiding van een fonds. Ook hiervoor kan gelden dat u de volledige inleg verliest. Deze producten bieden daarbij een onzeker rendement waarbij u de kans loopt uw gehele inleg te verliezen.

Alternatieve beleggingen

Dit zijn beleggingen in niet traditionele beleggingscategorieën. Hieronder vallen onder meer niet beursgenoteerde beleggingsfondsen, participatiemaatschappijen, andere beleggingsvehikels en beleggingsproducten die een bovengemiddeld rendement nastreven met veelal een bovengemiddeld of hoog risico. Daarbij wordt vaak gebruik gemaakt van bijzondere technieken en expertise.

Soms belegt een investeringsvehikel (deels) in niet beursgenoteerde aandelen. Soms in startende, risicovolle ondernemingen. Voorbeelden van alternatieve investeringen zijn hedge funds, private equity funds, fondsen die uitsluitend beleggen in ondergewaardeerde ondernemingen, fondsen die slechts in een bepaalde sector beleggen, fondsen die beleggen in afgewaardeerde vorderingen, participatiemaatschappijen en publiek/private investeringen.

"Alternative investments" kenmerken zich vaak door een hoge minimum inleg, beperkte uittredingsmogelijkheden (veelal slechts één maal per maand of per kwartaal, soms zelfs pas na een aantal jaren), relatief hoge instap en managementkosten (waaronder een performance fee), beperkte of geen verhandelbaarheid, weinig transparantie, geen toezicht door toezichthoudende instanties zoals de AFM. "Alternative investments" bieden daarbij een onzeker rendement waarbij u de kans loopt uw gehele inleg te verliezen.

De beleggingen in deze categorie hebben een afwijkend risico/rendementsprofiel in vergelijking tot de traditionele beleggingscategorieën zoals aandelen en obligaties. Voor "alternative investments" geldt dat de beleggingsresultaten min of meer onafhankelijk zijn van (en daarmee een lage samenhang hebben met) die van de traditionele beleggingscategorieën. Hierdoor kan opname van alternatieve beleggingen in een portefeuille die bestaat uit aandelen en obligaties leiden tot een afname van het risico van de gehele portefeuille.

Warrants

De warrant vertoont de kenmerken van een optiecontract. De risico's die zijn verbonden aan een warrant zijn vergelijkbaar met de risico's die zijn verbonden aan het kopen van opties. De enige uitzondering hierop is dat een warrant wordt uitgegeven door een instelling in plaats van door een beurs/handelsplatform. In hoeverre de uitgevende instelling kan voldoen aan de etalingsverplichting bepaalt het verschil tussen het risico van een optie en een warrant. De risico's die zijn verbonden aan warrants zijn vergelijkbaar met de risico's die zijn verbonden aan het kopen van opties.

Opties

Een optie is een contract waarbij de partij die de optie verstrekt (de "schrijver") aan zijn wederpartij het recht toekent om een onderliggende waarde, bijvoorbeeld een pakket aandelen, gedurende of aan het einde van een overeengekomen periode te kopen (we spreken dan van een "call-optie") of te verkopen (we spreken dan van een "put-optie") tegen een prijs die van tevoren is bepaald of waarvan overeengekomen is op welke wijze deze bepaald zal worden. Voor dit recht betaalt de wederpartij meestal een premie aan de schrijver. De premie van de optie is veelal een fractie van de waarde van de onderliggende waarde. Hierdoor leidt een koersschommeling van de onderliggende waarde tot

grotere winsten of verliezen voor de houder van een optie (de zogenaamde hefboomwerking).

Het kopen van een optie

Een optie(contract) geeft de koper het recht (niet de verplichting) om gedurende of aan het eind van een bepaalde periode een hoeveelheid van een onderliggende waarde te kopen (call-optie) of te verkopen (put-optie) tegen een vooraf overeengekomen prijs. Voor het recht dat de koper van een optie verkrijgt, betaalt de koper een premie.

Het verlies voor de koper van een optie is beperkt tot de betaalde premie. Door de hefboomwerking van de optie zal de waarde ervan echter wel sterk fluctueren. Het risico om uw inleg te verliezen is groter dan bij een investering in hetzelfde onderliggende aandeel. De kans om de inleg volledig te verliezen neemt toe naarmate de uitoefenprijs hoger is in geval van een call-optie of lager in geval van een put-optie.

Het schrijven van een optie

Een schrijver van een optie neemt de verplichting (geen recht) op zich om de onderliggende waarde te leveren (schrijven van call-optie) of af te nemen (schrijver van put-optie) tegen de afgesproken prijs. Hij heeft dus leveringsplicht of ontvangstplicht, waardoor de schrijver een premie ontvangt. Om er zeker van te zijn dat een schrijver aan zijn verplichtingen kan voldoen, dient de schrijver zekerheid (margin) te stellen. De schrijver van een optie kan te maken krijgen met (onbeperkte) verliezen, die vele malen groter kunnen zijn dan de ontvangen premie. Hierbij dient onderscheid te worden gemaakt tussen het gedekt en ongedekt schrijven van opties. Bij het ongedekt schrijven van opties kunnen de verliezen in principe onbeperkt zijn. Zorgvuldig afgewogen dient te worden of een dergelijke transactie voor u geschikt is, mede gelet op uw financiële positie en het doel van de belegging.

Termijncontracten

Een termijncontract is een contract waarbij de koper/verkoper zich verplicht om een vastgestelde hoeveelheid van de onderliggende waarde (aandelenindex, obligatieleningen, aardappels etc) te kopen/verkopen tegen een vastgestelde prijs met levering op termijn. Een termijncontract kan worden gekocht of worden verkocht. De koper van een termijncontract (ook wel houder van een "long positie" genoemd) neemt de verplichting op zich om de afgesproken hoeveelheid in ontvangst te nemen en te betalen. De verkoper (houder van een "short" positie) heeft een leveringsplicht.

De afwikkeling van een termijncontract is ofwel op basis van fysieke levering of op basis van cash settlement. In geval van fysieke levering verplicht men zich om de onderliggende waarde daadwerkelijk te leveren aan de tegenpartij. In geval van cash settlement vindt er een verrekening plaats op basis van settlementkoers op de dag van expiratie.

Bij het aangaan van een termijncontract behoeft maar een gering deel van de werkelijke waarde te worden gestort. Een beperkte koerschommeling kan derhalve tot grote verliezen (of winsten) leiden (=hefboomwerking). Voor de verplichtingen, die voortvloeien uit een dergelijke positie, moet een margin gestort worden. Deze margin geeft enige dekking voor koersverliezen maar sluit niet uit dat er groter verlies optreedt dan de grootte van het marginbedrag.

Het verlies op een termijncontract kan aanzienlijk zijn. Het verlies hoeft niet beperkt te zijn tot de inleg. Zorgvuldig afgewogen dient te worden of dergelijke transacties voor u geschikt zijn, mede gelet op uw financiële positie en het doel van de belegging.

Financiële instrumenten met hefboomwerking

Naast de opties en de termijncontracten bestaan er ook andere financiële instrumenten met een hefboomwerking.

Hefboominstrumenten zijn speculatieve beleggingsproducten en geven geen of beperkte bescherming. Een kleine procentuele verandering in een onderliggende waarde zal een hogere procentuele verandering in de waarde van het hefboominstrument opleveren. Met andere woorden, de koers van de producten kan snel stijgen maar ook weer snel dalen. Met de aanschaf van deze instrumenten kan er worden gespeculeerd op zowel een koersstijging als een koersdaling van de onderliggende waarde.

Met uitzondering van termijncontracten, futures en opties (geschreven) is bij hefboominstrumenten de investering het maximale verlies. De risico's die zijn verbonden aan het kopen van dergelijke producten zijn vergelijkbaar met de risico's die zijn verbonden aan het kopen van opties.

Futures

Een future is een termijncontract. Bij het sluiten van een termijncontract komen koper en verkoper overeen de onderliggende waarde op een tijdstip in de toekomst, op expiratie, tegen een bepaalde prijs met elkaar te verhandelen. Beiden hebben hierbij op expiratie een verplichting: de koper heeft de verplichting de onderliggende waarde af te nemen en de verkoper heeft de verplichting de onderliggende waarde te leveren.

De koers van een future komt tot stand door vraag en aanbod, maar heeft een relatie met de onderliggende waarde. Behalve door de koers van de onderliggende waarde, wordt de futureskoers ook beïnvloed door de rentestand en de eventuele dividenden of coupons die over de onderliggende waarde worden uitgekeerd. Daardoor kan het voorkomen dat een koersstijging of -daling van de onderliggende waarde niet of niet evenredig is terug te vinden in de koersontwikkeling van de future. Stijgt de koers van de onderliggende waarde, dan stijgt in de regel de koers van de future

Turbo's

Er zijn turbo's op verschillende onderliggende waarden, variërend van indices, aandelen, grondstoffen en valuta tot en met obligaties. Een belegging in turbo's is risicvoller dan een directe belegging in de onderliggende waarde. Een turbo koopt u als u een koersbeweging verwacht en daarbij een hoog rendement wilt realiseren. Als u een stijging van de onderliggende waarde verwacht dan koopt u een Turbo Long. Bij een verwachte daling koopt u een Turbo Short. U kunt Turbo's ook gebruiken om uw portefeuille te beschermen. Turbo's zijn met name geschikt voor ervaren beleggers. Met een Turbo ontvangt u de volledige stijging of daling van een onderliggende waarde, terwijl u slechts een fractie van de waarde investeert. Hierdoor ontstaat een zogenaamde hefboom. De hefboom geeft aan hoeveel sneller een Turbo beweegt ten opzichte van de onderliggende waarde. Een Turbo kent geen aflooptdatum, maar elke Turbo kent wel een stop loss-niveau. Het stop loss-niveau is er om te garanderen dat u nooit meer kan verliezen dan uw inleg.

Als de onderliggende waarde dit niveau bereikt of overschrijdt, zal de Turbo worden afgewikkeld en wordt de restwaarde aan u terugbetaald. De hoogte van de restwaarde is afhankelijk van de koers waarop de onderliggende positie kan worden afgewikkeld. De minimale restwaarde bij Turbo's Long (short) is gebaseerd op de laagste (hoogste) koers van de onderliggende waarde op de dag dat het stop loss-niveau wordt bereikt en de daaropvolgende handelsdag. In het slechtste geval is de restwaarde nul euro. Eens per maand wordt op basis van het actuele financieringsniveau het stop loss-niveau

aangepast. Bij Turbo's op individuele aandelen kan het stop loss-niveau ook op ex-dividend data worden aangepast. Tot slot kan bij Turbo's met als onderliggende waarde een future het stop loss-niveau worden aangepast wanneer de onderliggende future verandert.

Gestructureerde producten met kapitaalbescherming

Gestructureerde producten hebben de kenmerken van risico en rentabiliteit van uiteenlopende financiële instrumenten. Gestructureerde producten worden soms "Syntheticals" (synthetische producten") genoemd. Dit zijn beleggingsproducten die bestaan uit een minimum aantal financiële instrumenten (de "onderliggende waarden") waardoor een kunstmatig samengesteld product ontstaat dat zich op dezelfde wijze gedraagt als andere effecten.

Het voordeel van "Syntheticals" is dat de risico's van de verschillende instrumenten elkaar, samen genomen, compenseren.

Over het algemeen kennen gestructureerde producten twee elementen:

1. Kapitaalbescherming, meestal een obligatieproduct.
2. Een risico-element (de "alfagenerator") waardoor het product een hogere opbrengst kan leveren.

Alle financiële producten behoren tot een bepaalde categorie: aandelen, indexen, valuta's of grondstoffen. Principieel is het zo dat het obligatie-element de tijdslijn en het niveau van bescherming van het gestructureerde product vastlegt. De alfagenerator dient te zorgen voor het resultaat. Een "defensief" gestructureerd product, dus met minder risico, zal voor het grootste deel van het ingelegde kapitaal het accent leggen op het aspect obligaties.

Over het algemeen dient de belegger zich bewust te zijn van de volgende vragen als hij kiest voor een gestructureerd product: Wat is de tijdslijn? Wat is het beschermingsniveau? Hoe komt de bescherming tot stand? Wat is het niveau van het hefboomeffect? Wat is het risico van de toegepaste afgeleide producten?

Voor producten met kapitaalbescherming is de belegger bij uitgifte meestal gebonden voor de volle looptijd. Als hij zijn belegging voor afloop van de normaal voorziene looptijd wil realiseren, zijn de aangeboden voorwaarden meestal ongunstiger. Gedurende de volle looptijd kan zelfs sprake zijn van volledige illiquiditeit. De garanties worden afgegeven door de uitgevende instelling/debiteur.

Gestructureerde producten zonder kapitaalbescherming

Gestructureerde producten hebben de kenmerken van risico en rentabiliteit van verschillende financiële instrumenten. Gestructureerde producten worden soms "Syntheticals" (synthetische producten") genoemd. Dit zijn beleggingsproducten die bestaan uit een minimum aantal financiële instrumenten (de "onderliggende waarden") waardoor een kunstmatig samengesteld product ontstaat dat zich op dezelfde wijze gedraagt als andere effecten.

Het voordeel van "Syntheticals" is dat de risico's van de verschillende instrumenten elkaar, samen genomen, compenseren.

In een gestructureerd product is over het algemeen sprake van een risico-element waardoor het product een hogere opbrengst kan opleveren. Alle financiële producten behoren tot een bepaalde

categorie: aandelen, indexen, valuta's of grondstoffen. Een "agressief" product, dus met verhoogd risico, maakt meestal gebruik van afgeleide producten om de alfadekking te verhogen.

Over het algemeen dient de belegger zich bewust te zijn van de volgende vragen als hij kiest voor een gestructureerd product: wat is de tijdslijn? Wat is het niveau van het hefboomeffect? Wat is het risico van de toegepaste afgeleide producten?

Voor producten zonder kapitaalbescherming is de belegger bij uitgifte meestal gebonden voor de volle looptijd. Als hij zijn belegging voor afloop van de normaal voorziene looptijd wil realiseren, zijn de aangeboden voorwaarden meestal ongunstiger. Gedurende de volle looptijd kan zelfs sprake zijn van volledige illiquiditeit. De eventuele garanties worden afgegeven door de uitgevende instelling/debiteur. U loopt dus debiteurenrisico bij gestructureerde producten (met en zonder kapitaalgarantie).

Overige

Dit hoofdstuk kan niet alle kenmerken van alle financiële instrumenten en de daaraan verbonden risico's beschrijven. Ingeval de kenmerken van de financiële instrumenten hierboven zijn beschreven (en waarin wordt belegd) afwijken, dient Cliënt zich van deze beleggingsrisico's op de hoogte te stellen.

Bij het kiezen van beleggingen dient een goede afweging gemaakt te worden betreffende welke financiële instrumenten binnen de beleggingsdoelstelling vallen. Aan alle vormen van beleggen zijn in meer of mindere mate risico's verbonden. Met name het schrijven van ongedekte opties, termijncontracten (en opties op termijncontracten) kunnen zeer risicovol zijn. Cliënt dient alleen in deze risicovolle beleggingen te beleggen indien hij het (eventuele) verlies kan en wil dragen en hij zich terdege bewust is van de risico's.